

mænd og for de Menige, og man kommer da paa et ganske andet Standpunkt, men naar Sagen stiller sig saaledes paa Feltbød, i Krigstilfælde, troer jeg, det er uheldigt i Fredstid at ville gjøre Forsøg, Experimenter, der bringe forskjellige Forhold tilveie imellem de forskjellige Dele af Hæren. Jeg vil ikke tale om, at det dog er ganske klart, at det ligefrem af Hælbredshensyn maa være en meget uheldig Forandring, at de Menige, der i flere Uger have ligget paa Bræder, paa eengang skulle høre op dermed og derefter skulle ligge paa den bare Jord; de maatte da meget hellere slet ikke have begyndt derpaa. Vi kunde ligesaa gjerne gaae over til at drage Paralleler i andre Retninger, og f. Ex. begynde paa at gjøre Experimenter med, hvad Rytteriets Heste kunde taale. Vi kunde sige: Halvdelen af Hestene skulle behandles med stor Skjodesløshed; de skulle f. Ex. ingen Dækener have, thi vi ville see, hvad de kunne taale. I dette Tilfælde vilde der være Tale om Dyr, medens der i det andet er Tale om Mennesker — det er sandt — men Parallelen bliver den samme, og efter min Overbeviisning vilde Experimentet ogsaa her give et meget uheldigt Udbytte, selv i pecuniær Henseende. Jeg troer derfor, at der er al Anledning til at vedtage det foreliggende Endringsforslag og til at udtale, at det ingenlunde vil medføre nogen virkelig Udgift, men i Tidens Længde vil vise sig at medføre en Besparelse.

Krigsministeren: Det Endringsforslag, der er stillet, vil, hvis det bliver vedtaget, bringe Forholdet tilbage til, hvad der oprindeligt var foreslaaet af mig. Som det høie Thing veed, har jeg ved 2den Behandling troet at burde bestemt modsætte mig, at den hele Styrke af Underofficerer og Menige kom til at ligge uden Teltgulve, men jeg har troet, at man kunde gjøre et Forsøg med at lade dem ligge den halve Tid paa Teltgulve og den anden halve Tid uden saadanne. Der er efter mit Skjøn stor Forskjel imellem, om man ligger 3 Uger eller 6 Uger paa en saadan mindre tilfredsstillende Maade, men dette Spørgsmaal er, som jeg forrige Gang bemærkede, af den Art, at det individuelle Skjøn bør kunne gjøre sig gjældende

ved dets Besvarelse. Jeg har i visse Maader behandlet det som et aabent Spørgsmaal; kun maatte jeg fra mit Standpunkt bestemt modsætte mig, at man gif videre i Forsøget, end jeg var gaaet ind paa. Det ærede Medlem, som sidst satte sig (Holstein), mener, at man bør gjøre sine Forsøg radicalt, og dette kan vel have Noget for sig, undtagen naar der er Tale om Menneskers Hælbred; da er jeg, skjøndt jeg ikke vil udelukke alle Forsøg, ikke saameget for de radicale Forsøg. Det er det radicale Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, medens mit er mere moderat, mere forsonende. Jeg skal blot endnu bemærke, at jeg bestemt vilde modsætte mig, at man gif videre med Forsøget; men da jeg fuldstændig maa samstemme med de ærede Forslagsstillere i Tanken i deres Forslag, nemlig at man ikke bør spare, hvor det gjælder Troppernes Sundhedstilstand, skal jeg ikke modsætte mig dette Forslag; jeg kan, som sagt, samstemme med dem i den Mand, som udtaler sig deri.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Udvalget under Nr. 1:

§ 1, 3die Linie, forandres „d. A.“ til „f. A.“

vedtoges uden Afstemning som en Redactionsforandring.

Forslag af Sac. Jensen, Rugaard, N. Larsen, Søren Jørgensen, S. Rasmussen, Bønløkke, P. Nielsen, A. C. Hansen, Kühnel, Jens Jørgensen, S. Andersen, Holstein-Holsteinborg, M. Pedersen, N. Andersen og N. Olsen under Nr. 2:

§ 1 sidste Linie forandres Summen: „145,500 Rd.“ til: „153,000 Rd.“

vedtoges med 47 Stemmer mod 19.

Rettelser.

Sp. 4505 Lin. 4 f. n.: „med“ l.: „mod“.
— 4510 Lin. 1—2 f. n.: efter „foranlediger,“ indsættes: „ikke lader sig gennemføre“